

Folketingets Kirkeudvalg
Christiansborg
1240 København K
udvalg@ft.dk

Kirkeudvalget har ved brev af 26. marts 2012 (KIU L 105 – spørgsmål 3) bedt om min besvarelse af spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 15. marts 2012 fra Jens Smedegaard Andersen, jf. L 105 – bilag 5.”

Svar:

Jeg er ikke enig i Jens Smedegaard Andersens betragtninger og vil i den forbindelse henvise til lovforslagets bemærkninger under pkt. 3.2, hvor der er redegjort nærmere for overvejelserne og lovforslagets udformning.

Af regeringsgrundlaget ”Et Danmark, der står sammen” fremgår blandt andet følgende: ”Regeringen vil give alle medlemmer af den danske folkekirke mulighed for at blive gift i kirken – uanset deres seksuelle orientering”.

Lovforslaget L 105 er sammen med social- og integrationsministerens lovforslag om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om ægteskabets retsvirkninger og retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn) L 106 en delvis udmøntning af regeringsgrundlagets punkter om seksuel ligestilling.

Med ændringerne i ægteskabsloven vil to personer af samme køn få mulighed for at blive viet borgerligt eller ved en præst i folkekirken.

Et medlem af folkekirken har krav på kirkelig betjening af præsten eller præsterne ved den menighed, som medlemmet hører til, jf. medlemskabslovens § 6, stk. 1. Retten til kirkelig betjening indebærer, at et medlem blandt andet har ret til at få foretaget en vielse eller velsignelse af et borgeligt indgået ægteskab.

Jeg mener, at Jens Smedegaard Andersens forslag ikke forholder sig til medlemskabslovens bestemmelse om medlemmets ret til kirkelig betjening, idet nogle medlemmer – nemlig det par af samme køn, som ønsker en kirkelig vielse - ifølge forslaget ikke vil få et retskrav på, at få vielsen foretaget ved en præst i folkekirken.

Endvidere fremgår det af Jens Smedegaard Andersens forslag, at der skal indgås en skriftlig aftale mellem parterne, som bekræftes med præstens underskrift. Der vil således ikke være tale om en vielse med tilspørgsel og forkyndelse.

Jeg skal i den forbindelse henvise til bemærkningerne til L 106, pkt. 2.1.2, som beskriver betingelserne for en vielses gyldighed sådan:

”For at en vielse er gyldig, skal den efter ægteskabslovens § 21, stk. 1, være sket for en myndighed, der efter loven kan foretage vielser, og under iagttagelse af

Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr.: 35509/12

Dette dokument nr. bedes oplyst ved henvendelse til Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Dato: 11. april 2012

bestemmelsen i lovens § 20, stk. 2. Efter denne bestemmelse skal parterne ved samtidigt møde på spørgsmål af vielsesmyndigheden "erklære at ville ægte hinanden og derpå af denne forkyndes at være ægtefolk".

Vielsesmyndighedens vielsesritual skal som følge heraf indrettes på en sådan måde, at ritualet indeholder en viljeserklæring fra parterne om, at de vil giftes med hinanden, og at vielsesmyndigheden forkynder, at de nu er gift med hinanden. Dette gælder ved borgerlige vielser, vielser inden for folkekirken, og ved vielser i de anerkendte og godkendte trossamfund."

Jeg kan ikke gå ind for forslaget. Dels er formålet med lovændringerne, at to personer af samme køn skal kunne indgå ægteskab enten borgerligt eller kirkeligt, dels kan jeg ikke støtte en ordning, der betyder, at medlemmer af folkekirken hverken får et retskrav herpå, eller at de skal "nøjes med" at underskrive en aftale.

Manu Sareen

/ Marjun Egholm